
POŚWIADCZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 sg m *praet* -ś się poświ(a)dczył.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Potwierdzić w sposób wiążący ważność swojego zobowiązania, poręczyć, zaprzysiąc [komu]:

Zwrot: »Panem Bogiem poświadczyć się«: racysz WKM powinowactwo swe krolewskie rozpomnieć, na ktoeś się nam zdawna obwiązawszy Panem Bogiem poświadczył a hojnemi obietnicami od samego skoro zaczęcia panowania swego z sejmow do sejmow listy swemi powtorzył Diar 21.

Synonim: podeprzeć się.

Formacje współrdzenne cf ŚWIADCZYĆ.

RS